

Ophold paa Hospitaler m. v., Udgifter der tilsammen beløber sig til Millionbeløb.

Forslagets økonomiske Virkninger er iøvrigt langt fra udtømt med Pengeværdien af de øgede Ydelser, disses ændrede Fordeling og forannævnte beregnede offentlige Udgifter. Som omtalt i Indledningen til Bemærkningerne maa man vente, at Forslaget vil føre til, at store nye Kredse baade af ubemidlede og bemidlede sikres mod Sygdom og Invaliditet og dermed ogsaa til, at store Præmiebeløb indgaar til Forsikringsinstitutionerne.

Den øgede Tilgang til Sygekasser og Sygeforeninger samt Udstrækningen af Invalidforsikringens forebyggende og helbredende Foranstaltninger til større Kredse bl. a. til Børnene vil have stor Betydning for Befolkningens Sundhed og Arbejds-kraft. De nævnte Forsikrings Ydeevne vil styrkes ikke mindst ved øget Tilgang fra noget bedre stillede Samfundslag. Lempelserne i Fradragsreglerne for Aldersrentenydere paa Grund af Indtægt og Formue vil have væsentlig Betydning for Lysten til Opsparing og Arbejde. Endelig skal det her fremhæves, at en sund og hensigtsmæssig Organisation af Landets sociale Forsikrings- og Forsørgelsessystem vil have Virkninger, der gaar langt ud over det rent økonomiske, men ogsaa saadanne moralske Virkninger, som paa heldig Maade vil virke tilbage paa Landets Økonomi.

n. Ordningen af Stoffet. Ændringer af redaktionel Karakter. Lovforslaget ind deler Stoffet i 4 Afsnit: *Afsnit I, Sygeforsikring*, hvilket Afsnit atter er delt i 2 Underafsnit, henholdsvis (A) om Forsikringen for ubemidlede og (B) om Forsikringen for bemidlede, *Afsnit II, Invalide- og Aldersrente*, *Afsnit III* om den særlige *mellemkommunale Refusion*, og *Afsnit IV, Overgangs- og Slutningsbestemmelser*. Medens de gældende Love om Invalidforsikring og Aldersrente er inddelt i forskellige Afdelinger, er dette ikke Tilfældet med Sygekasseloven, der derfor er vanskelig over-skuelig. I Lovforslaget har man foruden den nævnte Inddeling i 4 Afsnit benyttet en Inddeling i 28 Kapitler.

Da Sproget i de 3 gældende Love er ret uensartet og navnlig for Sygekasselovens Vedkommende bærer Præg af, at det er en ældre Lov, som gentagne Gange har været underkastet partielle Ændringer, har det været nødvendigt at foretage talrige redaktionelle Rettelser. Da det vil føre for vidt

at gøre Rede for hver enkelt af disse, vil de i de efterfølgende Bemærkninger til de enkelte Paragraffer kun blive omtalt, forsaavidt det er nødvendigt for Forstaaelsen.

Til Lovforslagets enkelte Paragraffer skal man fremsætte følgende Bemærkninger:

Til § 1.

I Stk. 1 og 2 gives den almindelige Ramme for Folkeforsikringens Omfang, og det fastslaas her, at Retten til Aldersrente indtræder ved den forsikredes fyldte 65. Aar uden nogen Undersøgelse af, hvor meget Erhvervsvevnen er nedsat, medens Retten til Invalidrente ligesom hidtil er afhængig af, at paagældendes Erhvervsvevne ifølge Kendelse af Invalidforsikringsretten er nedsat til $\frac{1}{3}$. Det fastslaas endvidere, at Invalidpræmien erlægges for Adgangen til at erholde Invalidrente.

Stk. 3 svarer til Invalidforsikringslovens § 1, næstsidste Stykke, og Aldersrentelovens § 1, sidste Stykke.

Stk. 4 svarer til Invalidforsikringslovens § 1, sidste Stk. Som Bestemmelsen nu er affattet, kan den anvendes saavel med Hensyn til Aldersrenten som med Hensyn til Invalidrenten.

Til § 2.

Stk. 1 og 2 svarer til Sygekasselovens § 1. I Stk. 1, næstsidste Linie, har man ændret Ordene „kan Anerkendelse nægtes“ til „bør Anerkendelse i Almindelighed nægtes“. Denne Ændring vil ikke medføre Afgivelse fra den Maade, hvorpaa Bestemmelsen nu praktiseres. Da der nu er Sygekasser næsten overalt i Landet, og da det af Hensyn til Kassernes forsikringsmæssige Bæreevne vil være uheldigt, om der bliver for mange smaa Kasser, har man allerede i adskillige Aar kun undtagelsesvis anerkendt nye Sygekasser for Omraader, hvor der allerede bestaar en eller flere Kasser. Det nu valgte Udtryk maa anses for bedre stemmende med denne Praksis.

Stk. 3 som Sygekasselovens § 2.

Til § 3.

Svarer til Sygekasselovens § 3. Man har dog ladet dennes Stk. 2 („Under særlige Omstændigheder kan Anerkendelse meddeles eller bevares af en Kasse med et mindre Medlemstal“) udgaa, da Bestemmelsen er overflødig, naar der i Stk. 1 staar „som Regel“. Endvidere har man affattet Stk. 2 saaledes, at Bestemmelse om Sæmmenslutning af Sygekasser kan træffes af Ministeren,